

Ferdinando Frega – Nando the Scribe

THE AMERICAN EGGS

Gillettenarrative.com

GILLETTE VE AMERIKAN YUMURTALARI

GILLETTE TRAILER 16 — KÂTİP NANDO

Uçak yeni inmişti. Karım da kızım da hem şaşkın hem kuşkuluydu: yeni bir başlangıç belirsizliğe dönmüştü, bu kadar çok insanın başka bir dil konuştuğunu duymak da onlar için yepyeni bir şeydi.

Bizi New York’un JFK Havalimanı karşılıyordu. Benim içinse bu, eve dönmek demekti — bir kimlik vaadi olmaktan çıkıp bir fethe ve yeni bir bakış açısına dönmüş olan toprağıma.

Kısacası: Leylek beni 61 yıl önce New York’a bırakacakken Calabrialı bir şahine gözü kamaşıp vuruldu ve beni Aspromonte dağlarının yamaçlarına bırakmaya karar verdi. Ama o başka bir hikâye.

Bavulları aldık, sarı bir taksiye bindik. Şoför nereye gittiğimizi sordu, adresi verdim. Sonra nereden geldiğimizi ve benim aslen nereli olduğumu sordu.

“Queens, NY,” diye cevap verdim.

Yol boyunca tam bir sessizlik. Varınca ücreti sordum: “Kartla 22 dolar; nakit öderseniz 14 dolar.”

Ona dostça baktım, o da şöyle dedi: “12 yıl Napoli’de çalıştım ve kötü alışkanlıklarımın parasını ancak böyle ödemeye devam edebileceğimi öğrendim. Bavullardan da İtalya’dan geldiğinizi anladım. New York’a hoş geldiniz.”

Ev yeni ve güzeldi; sokaktan tek girişi, çıkılacak yalnızca birkaç basamağı vardı. İki kadın birbirine baktı ve suskunluklarıyla konuştu — ama ben, doğuştan içime yerleştirilmiş ‘kadın kodu’ sayesinde bakışlarının ardındaki nüansları ve düşünceleri okuyabiliyordum.

“Evdeyiz,” dedim onlara. “Sonra çıkıp biraz alışveriş yaparım.”

Yiyecek stoklamak için dışarı çıktım. Süpermarketleri sevmem: Walmart herkesi buyur eder ama müşteri Walmart’ta bunun bedelini ağır öder. Benim tedarikçilerim küçük mahalle dükkânlarıdır hâlâ; birkaç laf ya da bir şaka alışverişinin bana gerçek haberleri toplama — ve hayatımı yazma — imkânı verdiği yerler.

“Peki ya yumurta, Jack, tazesini nereden alabilirim?”

“Bu sokağın arkasında Kan adında bir Türk var. Gözü gibi baktığı birkaç tavuğu var. Bak bakalım aradığın onda var mı.”

Birkaç adım sonra oradaydım. İtalyanca bile konuşuyordu — sürprizler de o zaman başladı.

Tavuklarını göstermek için beni dükkânın arkasına götürdü: yalnızca dokuz tane saydım, birinin kanatlarında İtalyan bayrağının renklerini taşıyan bir yama vardı. Merak edip ne anlama geldiğini sordum.

Gururla, “Bu Camilla,” dedi. “İtalya’dan geliyor, Napoli’den — Forcella mahallesinden. Onu bana amcam verdi. Harika yumurtalar verir. Bunlar taze taze içilecek yumurtalar, pişirmeye gerek yok. Hanımlarımı asla kimyasallarla beslemem — yalnızca doğal yemle, Türkiye’de yaptığımız gibi.”

Tatmak isteyip istemediğimi sordu, ben de tabii ki kabul ettim: “Bundan iyi fırsat mı olur?”

Dükkânın içindeki küçük bir masaya oturduk, sohbet ettik; bana içinde üç yumurta olan bir tabak getirdi.

“Camilla’m daha yeni yumurtladı. Nando, şanslı adamsın,” dedi.

Dokununca sıcaktılar. Sohbate devam etmeden önce oturmasını bekledim.

Ne içmek istediğimi sordu. “Amerikan kahvesi, lütfen.”

İlk yumurtayı delmeye koyuldum — ama delik açılmadı. Bir başkasını denedim, sonra sonuncusunu.

Üçü de katı haşlanmıştı.

...Bir mucize. Amerika’daydık.

Hazır haşlanmış yumurta yumurtlayan bir tavuk — pişirmeye gerek yok. Ne şaşkınlığımı ne telaşımı belli ettim; Kan’a yalnızca Camilla’yı kaçta satacağını sordum. Nedenini sordu.

Gülümsedi: “Yumurtaları beğendin mi?”

Onları tavukları çok seven kızıma vermek istediğimi söyledim.

İçimden ise şunu düşünüyordum: ya milyon dolarlık bir proje... ya da çözölmeyi bekleyen bir dolandırıcılık.

Parayı ödedim, vedalaştım ve çıktım. Kimseye bir şey söylemedim ama ertesi gün yine gittim.

“Günaydın Kan. Bugün de şu içilecek yumurtalardan alabilir miyim?”

“Tabii, otur. Hemen getiriyorum.”

“Kümesine girip doğrudan Camilla’dan almak istiyorum.”

“Kusura bakma Nando, dün gece onu bir doğum günü partisi için pişirdik. Ama sana başka yumurta getiririm.”

Aynı ritüel, aynı masa, aynı tabak: içilsin diye üç taze yumurta — ama yine katı haşlanmış ve yenmeye hazır.

Parayı ödedim, çıktım ve düşündüm: Amerikan rüyası.

Ya da belki... beni bulmaya çalışan odur — ve hâlâ bulamamıştır?

Amerika’ya hoş geldin

Nando